

INTERFAX

Μακεδονική Ασφαλιστική Έκδοση

15ο ΧΛΜ. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ - ΠΕΡΑΙΑΣ, Τ.Θ.: 22402, Τ.Κ.: 55102
ΤΗΛ. ΚΕΝΤΡΟ: 2310 492100, EMAIL: company@intersalonica.gr

«Ουχ ο πολλ' ειδώς σοφός,
αλλ' ο χρήσιμ' ειδώς».

(Αισχύλος)

Η Μηχανή που βγάζει χρήματα

Γράφει και σχολιάζει ο Μελάς Γιαννιώτης

Ψηφίσθηκε την 26-7-2023 στην Ελληνική Βουλή νόμος που, μεταξύ πολλών άλλων, ορίζει ότι θα μειώνεται κατά 10% ο φόρος ακίνητης περιουσίας (κατοικίας και φυσικών προσώπων) αν είναι ασφαλισμένη κατά φυσικών καταστροφών και συγκεκριμένα κατά σεισμού, φωτιάς και πλημμύρας.

Το γεγονός αυτό αποτελεί ΕΙΔΗΣΗ ελπίδας και ΦΩΣ στο κατάμαυρο τούνελ του τελευταίου μισού αιώνα, τουλάχιστον, για όσους μπορούν να διακρίνουν τα χρήσιμα, μέσα από τα πολλά άλλα, «ποικίλα και διάφορα».

Αποτελεί ΕΙΔΗΣΗ επειδή -επιτέλους- έμμεσα δημιουργεί **ασφαλιστική συνείδηση** και άρα σταδιακή σωτηρία της περιουσίας και της οικονομίας μας!

Και είναι ΦΩΣ στο τούνελ επειδή το ίδιο το Κράτος -επιτέλους- αναγνωρίζει και προβάλλει **τα ωφελήματα του παγκόσμιου Θεσμού της Ιδιωτικής Ασφάλισης!**

Αν «η αρχή είναι το ήμισυ του παντός», όπως δέχθηκαν το ρητό αυτό όλοι οι μεγάλοι φιλόσοφοι, τότε μπορούμε να ελπίζουμε ότι η Ελλάδα και οι Έλληνες της θα επαναποκτήσουν εκείνη την «Μηχανή που βγάζει χρήματα» και την οποία είχαν πριν από 2347 χρόνια, δηλαδή το έτος 324 π.Χ., αλλά μέχρι σήμερα «ιδέα δεν έχουν» ότι είχε προκύψει από τον τότε έναν και πραγματικό «ΕΝΦΙΑ», που ήταν φόρος 10% και είχε την γενική ονομασία «**δεκάτη**».

Τα γράφω πολύ απλά για να γίνουν κατανοητά από όλους και ιδιαίτερα εκείνους τους άσοφους «παντογνώστες», για τους οποίους ο Αισχύλος έγραψε και δίδαξε την διαχρονική σοφία ότι «*δεν είναι σοφός αυτός που γνωρίζει τα πολλά αλλά αυτός που γνωρίζει τα χρήσιμα*» (ουχ ο πολλ' ειδώς σοφός αλλ' ο χρήσιμ' ειδώς).

Ελληνο-Μακεδονική Εφεύρεση (και εξ αυτού του λόγου «πνιγμένη»)

Συγγενής και Συμμαθητής του Μεγάλου Αλεξάνδρου στην Μίεζα της Ημαθίας, όπου δίδασκε ο Αριστοτέλης, ήταν ο Άρπαλος Μαχαίτα, ανεψιός του βασιλιά Δέρδα της Ελίμειας (σημερινή περιοχή Κοζάνης-Γρεβενών).

Από παιδί έπασχε σωματικώς και τον φρόντιζαν όλοι με συμπάθεια.

Αργότερα και όταν έγινε η εκστρατεία των Ελληνο-Μακεδόνων κατά των Περσών στην Ασία, ο Μέγας Αλέξανδρος διόρισε τον Άρπαλο ως «Θησαυροφύλακα» (κάτι ως σημερινό Υπουργό Οικονομικών) στην Βαβυλώνα και ο ίδιος με τους Μακεδόνες του και λοιπούς Έλληνες συνέχιζε την λαμπρή πορεία του μέχρι Ινδιών.

Τότε βρήκαν ευκαιρία να προσεγγίσουν τον τρυφηλό και απόλεμο «Ημιόδιο» (όπως ήταν ο ύψιστος τίτλος του «Θησαυροφύλακα») Άρπαλο οι ικανότερες Εταίρες, που τον έπεισαν να «αρπάξει» τους αμύθητους Θησαυρούς της Ελληνομακεδονικής Αυτοκρατορίας και να τους φέρει στην Αθήνα του Δημοσθένη, όπου θα γινόταν Αθηναίος Πολίτης «με δόξες και τιμές».

Φόρτωσε τους θησαυρούς σε караβάνια μέχρι τα παράλια της Μικράς Ασίας και από εκεί **με έξι**

...η συνέχεια στην επόμενη σελίδα

(6) καράβια δια του λιμανιού της Μουνηχίας (σημερινό Μικρολίμανο ή...«Τουρκολίμανο» στον Πειραιά) οδηγήθηκαν στην αρχαία Αθήνα, όπου πρώτος «λαδώθηκε» εξ αυτών ο Δημοσθένης, που δικάστηκε, καταδικάστηκε, εξορίστηκε και αυτοκτόνησε για να μη συλληφθεί από τους Μακεδόνες.

Χειρότερη τύχη είχε ο δύστυχος Άρπαλος, που καταδιωκόμενος από όλους κατέφυγε στο Ταίναρο και από εκεί στην Κρήτη, όπου δολοφονήθηκε το έτος 323 π.Χ. από τους φύλακές του, ενώ ποτέ δεν μάθαμε **πού και σε ποιους** κατέληξαν οι αμύθητοι Θησαυροί της Ελληνομακεδονικής Αυτοκρατορίας.

Ποιος θα νοιασθεί και γιατί, αφού όλα αυτά είναι ασύμφορα για τους αιώνιους «παντογνώστες» άλλων «Μηχανών», από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα;

Όταν πληροφορήθηκε το «άδειασμα» των Κρατικών Ταμείων ο πολύ μακριά ευρισκόμενος Μέγας Αλέξανδρος, έπραξε τα εξής:

Ανέθεσε στον παιδικό φίλο του Αντιμένη τον Ρόδιο να «γεμίσει και πάλι με χρήματα» τα άδεια Κρατικά Ταμεία, διορίζοντάς τον νέο «Ημιόδιο» στην Βαβυλώνα στην θέση του Άρπαλου.

Οι αδιάψευστες Αποδείξεις περί της Ελληνο-Μακεδονικής Ιδέας της Μηχανής

Για να αρχίσουν να μαθαίνουν οι «γνωρίζοντες τα πολλά» και όχι τα χρήσιμα, αντιγράφω επακριβώς τα επόμενα και στην συνέχεια θα αποκαλύψω την διεθνώς βραβευμένη πηγή τους:

«Αντιμένης Ρόδιος ήμιόδιος γενόμενος Αλεξάνδρου περι Βαβυλώννα, έπóρισεν χρήματα ὤδε: Νόμου ὄντος έν Βαβυλωνία παλαιουῦ δεκάτην εἶναι τῶν εἰσαγομένων, χρωμένου δε αὐτῷ οὐθενός, τηρήσας τούς τε σατράπας ἅπαντας προσδοκίμους ὄντας και στρατιώτας οὐκ ὀλίγους τε πρέσβεις και τεχνίτας κλητούς τούς ἄλλους ἄγοντας και ἴδια ἀποδημοῦντας, και δῶρα πολλά ἀναγόμενα, τήν δεκάτην ἔπρασσε κατὰ τὸν νόμον τὸν κείμενον».

Τι λέγει το παραπάνω ελληνόγλωσσο αρχαίο κείμενο και ποιος από τους τωρινούς Οικονομολόγους και ιδίως Δημοσιονόμους το διδάχθηκε και γνωρίζει τι ακριβώς **έπραξε** ο Αντιμένης και γέμισε με χρήματα τα άδεια Κρατικά Ταμεία, όπως πάντα είναι τα Νεοελληνικά των κάθε είδους Άρπαλων;

Επεξηγώ το παραπάνω, «πνιγμένο» ένοχα, αρχαίο κείμενο, που το αντέγραψα από την σελίδα 79 του διεθνώς βραβευθέντος δίτομου Έργου με τίτλο **«Ιστορία της Ελληνικής Δημόσιας Οικονομίας»**, τόμος Β΄ και υπότιτλος **«Από των Ελληνομακεδονικών μέχρι και των Βυζαντινών χρόνων»**, του Ανδρέα Μ.Ανδρεάδη, Κερκυραίου (1876-1935 και ανεψιού του Εμμ.Ροῖδη), Οικονομολόγου-Δημοσιολόγου-Καθηγητή της Δημοσιονομίας και της Στατιστικής του Πανεπιστημίου Αθηνών-Ακαδημαϊκού και μέλος της Γαλλικής και Αγγλικής Ακαδημίας, όπως και της Ακαδημίας Πολιτικών Επιστημών της Ν.Υόρκης-ΗΠΑ. Δηλαδή Τίτλοι και Έργα που είναι αμφίβολο αν τους πέτυχε άλλος νεότερος Έλληνας.

Μακεδόνας, εκ προγόνων του Ροδίων, ήταν ο Αντιμένης και άριστος Μαθητής του Αριστοτέλη, διδαχθείς εξ αυτού την **«Μέθοδο στην δόση και στην λήψη των Ιδιωτικών Συναλλαγών»**, δια της θεϊκής ελληνικής λέξεως **«πρέπει»** και στις υποχρεωτικές διαστάσεις αυτής **«όταν πρέπει»**, **«όσο πρέπει»** και **«όπως πρέπει»** (ίδε Ηθικά Νικομάχεια, Αριστοτέλη).

Αυτό το θεϊκό και πανανθρώπινο «πρέπει» του Αριστοτέλη, που επί 50 τώρα χρόνια, το γράφω και φωνάζω, υλοποίησε στην πράξη ο Αντιμένης μόλις διορίστηκε από τον Μέγα Αλέξανδρο ως «Ημιόδιος» στην Βαβυλώνα το έτος 324 π.Χ.

Έψαξα και παιδεύτηκα πολύ για να βρω ότι το ορθό της λέξεως αυτής είναι **«Ημιόλιος»** (όλος, πλέον του μισού του όλου δηλαδή) και στο Μακεδονικό Κράτος η «Ημιολία ή Αμιολία» ήταν η **υποχρεωτική δαπάνη των μισών Κρατικών εσόδων** από τον «Ημιόλο ή Αμιόλο» για την **διατροφή και καλή διαβίωση των πολιτών**, οπότε ο καθένας αντιλαμβάνεται γιατί είναι άγνωστες και αδίδακτες ακόμη και ως Ελληνο-Μακεδονικές λέξεις. Τότε όμως ήταν πράξεις και γνώσεις, «ασύμφορες» σήμερα.

Μόλις ανέλαβε τα καθήκοντά του ο Αντιμένης, **«επόρισε» χρήματα** (βρήκε πόρους χρημάτων) ως εξής:

«Υπήρχε παλαιός νόμος στην Βαβυλωνία που ήταν η δεκάτη», δηλαδή φόρος 10% στις **εισαγωγές, αλλά δεν τον εφάρμοζε κανένας!** Σήμερα ποιος και προς ποιους τον εφαρμόζει;

Με πρώτους βέβαια τους Σατράπες και τους Στρατιώτες, που τότε ήταν και Επαγγελματίες και Έμποροι ταυτόχρονα, άρα «προσδόκιμοι» για φορολόγηση δια της δεκάτης, αλλά και όχι λίγους Πρέσβεις και Τεχνίτες και άλλους περιφερόμενους «δωρολήπτες και δωροδότες» εμπόρους, υπαγόμενους στον υπάρχοντα παλαιό νόμο της δεκάτης.

Δεν είναι γνωστό ποια και πόσα χρήματα «επόρισε» στα Κρατικο-Μακεδονικά Ταμεία στην τότε πρωτεύουσα Βαβυλώνα ο Αντιμένης με το πρώτο Δημοσιονομικό μέτρο της δεκάτης, που εφάρμοσε νόμιμα.

Γνωστό και σε ειδικούς μόνον είναι το **δεύτερο μέτρο** του Αντιμένη, αλλά αυτό και για τους μη ειδικούς παραμένει, μεθοδικά και έντεχνα, «επτασφράγιστο μυστικό», αφού αφορά την «Μηχανή που βγάζει χρήματα», εφευρέσεως και εφαρμογής υπό του Αντιμένη σε όλη την αχανή Ελληνο-Μακεδονική Αυτοκρατορία στην τότε Ευρώπη, Ασία και Αφρική.

Δείτε πώς την περιγράφει στην ίδια σελίδα 79 ο Κερκυραίος Καθηγητής της Δημοσιονομίας και Στατιστικής Ανδρέας Μ.Ανδρεάδης στον Β΄ τόμο του διεθνώς βραβευθέντος Έργου του με τίτλο *«Ιστορία της Ελληνικής Δημόσιας Οικονομίας»* (που τον έγραψε κατά το έτος 1930-1931 στην Αθήνα, ενώ τον Α΄ τόμο του ίδιου Έργου του τον έγραψε πάλι στην Αθήνα το έτος 1928, άρα μεσολάβησε η οικονομική καταστροφή των ΗΠΑ του έτους 1929, γνωστή και ως «Κραχ».

«Πάλιν τε πορίζων τάνδράποδα τὰ ἐπὶ στρατοπέδῳ ὄντα ἐκέλευσε τὸν βουλόμενον ἀπογράφεσθαι ὀπόσου θέλοι, μέλλειν δὲ τοῦ ἐνιαυτοῦ ὀκτῶ δραχμᾶς ἀποτίσαι, ἂν δὲ ἀποδρᾷ τὸ ἀνδράποδον, κομίζεσθαι τὴν τιμὴν ἣν ἀνεγράψατο. Απογραφέντων οὖν πολλῶν ἀνδραπόδων οὐκ ὀλίγον συντελεῖ ἀργύριον. Εἰ δὲ τι ἀποδρῶν ἀνδράποδον, ἐκέλευε τὸν σατράπην τῆς ἐν ἧ ἔστι τὸ στρατόπεδον, ἀνασώζειν ἢ τὴν τιμὴν τῷ κυρίῳ ἀποδοῦναι».

Τα δύο παραπάνω αρχαία ελληνικά κείμενα τα παραθέτει στο Έργο του ο Ανδρεάδης ως «Μηχανήματα» του Αντιμένη με αντιγραφή τους από γραφές του Ψευδαριστοτέλη (Οικονομικά, ΧΧΧΙV, 1 και 2) και τα σχολιάζει ως εξής:

«Ο Αντιμένης θα είχε παρατηρήσει ότι εν ω η εξ αποδράσεως ζημία ηπειλεί τον κύριον παντός δούλου, ουδείς ιδιώτης ήτο εις θέσιν να ασφαλίση κατά τοιούτου κινδύνου τουναντίον το κράτος, και δη κράτος αχανές, έχον τα μέσα να καταδιώξη τους φυγάδας, ηδύνατο οργανώνον ασφάλειαν πολλά να πορισθή υπό τύπον ασφαλιστρων, σπανίως δε να ευρεθή εκτεθειμένον εις καταβολήν αποζημιώσεως. Επρόκειτο λοιπόν περί επιχειρήσεως δημοσίας μελλούσης ν' αποφέρη κέρδος βέβαιον, και όπερ εν τη πράξει θα καθίστατο τοσοῦτω ουσιωδέστερον, καθ' όσον και το ασφάλιστρον δεν φαίνεται μικρόν. Ως υπεδείξαμεν αλλαχού, πρόκειται περί της πρώτης μνημονευομένης κρατικής ασφαλιστικής επιχειρήσεως. Δια ταύτην το δημόσιον δεν είχεν ανάγκην να καθιερώση μονοπώλιον εφ' όσον ουδένα εφοβείτο συναγωνιστήν...».

Επί σειρά δεκαετιών, μόνος μου και από την Θεσσαλονίκη, γράφω και ξαναγράφω, φωνάζω και κράζω επίμονα, ότι η Ιδέα και Πράξη των ασφαλίσεων είναι Ελληνο-Μακεδονικές και Αριστοτελικές, αλλά τα πανίσχυρα ξένα συμφέροντα και τα ασθενικά μυαλά των Ελλήνων «παντογνωστών» της ιδιοτέλειάς τους, **αρνούνται τα πάντα**, ακόμη και αυτού του διεθνώς βραβευθέντος **Αποκαλυπτή** τους, Κερκυραίου Καθηγητή Ανδρέα Μ.Ανδρεάδη, αρνούμενοι έτσι και την **«Ιστορία της Ελληνικής Δημόσιας Οικονομίας»**, που φώτισε και δίδαξε την Οικουμένη, πλην του Νεοελληνικού Κράτους.

Οι λόγοι είναι πολύ απλοί και θα κατανοηθούν από όλους αν απλά τονίσω ότι η Νεότερη Ελλάδα **ποτέ δεν είχε Δημόσια Οικονομία** και ούτε **Δημοσιονόμους** μαθητές του Αντιμένη, που να γεμίζουν και όχι να αδειάζουν τα Κρατικά Ταμεία.

Ασφαλιστική Επιχείρηση των Μακεδόνων ήταν λοιπόν η «Μηχανή που έβγαζε χρήματα» και η οποία κατά το πρώτο έτος Ιδέας και Εφαρμογής της (324 π.Χ-323 π.Χ. στην Βαβυλώνα) γέμισε με χρήματα τα άδεια Ελληνο-Μακεδονικά Ταμεία, τα οποία είχε «αδειάσει» ο Άρπαλος μεταφέροντάς τα στην Αθήνα του πρωτο-«λαδωμένου» και αυτοκτονήσαντος τελικά Δημοσθένη.

«Ουκ ὀλίγον συντελεῖ ἀργύριον», δηλαδή απέδωσε πολλά χρήματα στα Κρατικά Ταμεία των Ελληνο-Μακεδόνων η πρώτη στην Ιστορία του Κόσμου Ασφαλιστική Επιχείρηση και τόσα ώστε

καλύφθηκαν όλες οι Κρατικές δαπάνες και περίσσευσαν χρήματα για την θωράκιση της αχανούς Ελληνο-Μακεδονικής Αυτοκρατορίας, αλλά και για Έργα ποιότητας ζωής των πολιτών και προστασίας της Ιδιωτικής και Κρατικής Περιουσίας, όπως αποδείχθηκε πριν πεθάνει(;) αιφνιδίως ο Μέγας Αλέξανδρος, σε ηλικία μόλις 33 ετών το έτος 323 π.Χ.

Μετά την «σφαγή» που ακολούθησε μεταξύ των Στρατηγών-Συνωμοτών, αγνοείται η τύχη της «Μηχανής που βγάζει χρήματα», όχι όμως και η Ιδέα αυτής με όλες τις τότε «τεχνικές», που όσοι κατέχουν στην πράξη την σημερινή Επιστήμη των Ιδιωτικών Ασφαλίσεων μπορούν να εκτιμήσουν και να κατανοήσουν ότι ήταν κατά πολύ καλύτερη των σημερινών Ασφαλίσεων, αφού ήταν **ελεύθερη** και λειτουργούσε δια του **«πρέπει» του Αριστοτέλη** και κανενός μετέπειτα **Μακιαβέλι της Δύσεως**.

Συνοψίζω και παρουσιάζω τα «τεχνικά» χαρακτηριστικά της πρώτης στον κόσμο Ελληνο-Μακεδονικής Ασφαλιστικής Επιχειρήσεως για να διδαχθούν πολλά και χρήσιμα οι πολλά και ιδιοτελή γνωρίζοντες:

1) Η τότε «ασφάλιση» ήταν **απολύτως ελεύθερη** μεταξύ των συμβαλλομένων δύο μερών και όχι προϊόν **επιβολής ή εκβιασμού**.

«**Εκέλευσε τον βουλόμενον απογράφεσθαι** (δηλαδή ασφαρίζεται) **οπόσον θέλει**», όρισε και έπραξε ο «πρώτος Ασφαλιστής του κόσμου» Αντιμένης.

Εσείς οι νεότεροι «Ειδικοί και Παντογνώστες», ιδίως οι ρυθμιστές των Ιδιωτικών Ασφαλίσεων, υποχρεούσθε να σεβασθείτε αυτό το πρωταρχικό δικαίωμα και ελευθερία του Ασφαλιζόμενου **να ορίζει αυτός** και όχι εσείς την **θέλησή του**, επειδή **αυτός ασφαρίζεται** και όχι εσείς ή άλλος δι' αυτού! Δύο και συγκεκριμένοι είναι οι Συμβαλλόμενοι και όχι «χίλιοι δύο» παρείσακτοι.

2) **Πρέπον Ασφάλιστρο**: Εδώ είναι η όλη ουσία, αφού από το ύψος των ασφαλίσεων εξαρτάται και η ωφέλεια από την όποια και κάθε Ιδιωτική Ασφάλιση.

Είναι πράγματι αξιοθαύμαστη η **τότε γνώση και ικανότητα** των Ελληνο-Μακεδόνων «Αναλογιστών» και «Αποδοχέων Κινδύνων προς Ασφάλιση» (σημερινών underwriters= Γραφείς αποδοχής κινδύνων προς ασφάλιση) καθορισμού **«οκτώ δραχμών» ετησίως** ως **ασφάλιστρα** κατά ασφαλιζόμενο πρόσωπο.

Και, όπως αναφέρει σε σημείωσή του ο Συγγραφέας και Καθηγητής Ανδρέας Μ.Ανδρεάδης, «εικάσθη υπότινων», δηλαδή «κάποιοι υπέθεσαν» και άρα κάποιοι άλλοι και ίσως πολλοί ασχολήθηκαν στα «μουλωχτά» με την Ελληνομακεδονική Μηχανή Ασφαλίσεων, ότι «**εισπράττοντο 8 δρχ καθ' εκάστης αναγραφομένης (ασφαλιζόμενης) αξίας**», δηλαδή 8% **ασφάλιστρο** και όχι 8 δρχ ασφάλιστρα, ποσοστό υπερβολικό σήμερα, αλλά όχι και τότε που κυριαρχούσε η δεκάτη (10%).

Επομένως και αποδεδειγμένα, η «Μηχανή που βγάζει χρήματα», ήταν γνωστή **μετέπειτα** και σε **πολλούς**, πονηρούς και ειδικούς, που ασχολήθηκαν και με τα **ασφάλιστρα**, που είναι πάντα **πληρωτέο ποσό** από τον ασφαλισμένο και με το **«ασφάλιστρο»**, που είναι πάντα **ποσοστό εξαγωγής των ασφαλίσεων**, υπολογιζόμενο **επί της ασφαλιζόμενης αξίας**.

Την γνώση και διάκριση αυτή ρητά και σαφέστατα την δίδαξε ο Ανδρεάδης αλλά οι μετέπειτα αδιάβαστοι «παντογνώστες» έμειναν **ασφαλιστικώς αγράμματοι**, συγχέοντες το «ασφάλιστρο» (ποσοστό υπολογισμού) με τα «ασφάλιστρα» (ποσό πληρωμής) όπως και το «ασφάλισμα» (ποσό ασφαλισμένου κεφαλαίου και άρα ποσό αποζημιώσεως).

Ιδού και το Αποτέλεσμα αυτής της αμάθειας: Ουραγός είναι η Ελλάδα στις Ασφαλίσεις, που η ίδια τις δίδαξε παγκοσμίως! Όλα τα λοιπά, μαζί και τα ασήκωτα δάνεια, εδώ οφείλονται.

3) **Διασφάλιση της Ασφαλίσεως**: Και εδώ οι Μακεδόνες, δια του Αντιμένη, **θριάμβευσαν** κυριολεκτικά!

Πέτυχαν αυτό που η σύγχρονη Επιστήμη των Ασφαλίσεων με τα γιγαντιαία Αποθεματικά και Κεφάλαια των Διεθνών επί γης Ασφαλίσεων δεν μπορεί να πετύχει, έναντι του απρόβλεπτου και τυχαίου γεγονότος και ιδίως των μαζικών φυσικών και μη καταστροφών.

Πολλαπλή Αντασφάλιση, δηλαδή Ασφάλιση της Ασφαλίσεως (στα σημερινά Αγγλικά «REINSURANCE» και στα Γερμανικά «RÜCKVERSICHERUNG»), αναφέρει το αρχαίο Ελληνικό Κείμενο, όπως το επεξηγεί ο Καθηγητής Ανδρέας Μ.Ανδρεάδης και την **καθιέρωσε** ο Αντιμένης με ταυτόχρονο Αντασφαλιστή και το οργανωμένο Ελληνο-Μακεδονικό Κράτος, δια των αμύθητων κεφαλαίων και εσόδων (Ημιολία ή Αμιολία για δαπάνες, εκτός σιτίσεως και μέριμνας για τους

πολίτες) αλλά **και** δια της ευθύνης των, κατά τόπους και λαούς, Σατραπών (Ασίας, Αφρικής και Ευρώπης), που είχαν αποκεντρωμένα Αυτοκρατορικά δικαιώματα εισπράξεων και δαπανών για την συντήρηση, πληρωμή και διατροφή των κάθε είδους μισθοφόρων και κυρίως των στρατοπέδων των τότε «ανδράποδων».

Πολλά εκατομμύρια «απογράφηκαν» και ασφαλίστηκαν **υπό την ευθύνη και φύλαξή τους**, για να μην **αποδράσουν αποκομίζοντας θησαυρούς** (αυτός στην ουσία ήταν **ο ασφαλιζόμενος κίνδυνος**) από τους Διοικητές και Σατράπες του τόπου τους, άρα Προστάτες-Αντασφαλιστές αλλά και **ταυτόχρονα** «Λήπτες της Ασφάλισης», **υπόχρεοι** στην καταβολή των Ασφαλίσεων αλλά και **δικαιούχοι** Αποζημιώσεως αν τυχόν χάνονταν ή **αποδρούσε κάποιος ασφαλισμένος!**

Και οι καλώς νοούντες νοήτωσαν τι ακριβώς πέτυχαν οι Μακεδόνες στην Βαβυλώνα δια της Αριστοτελικής «Μεθόδου» στην δόση και στην λήψη των Ιδιωτικών Συναλλαγών, με καταλυτικό ρυθμιστή αυτής την θεική και πανανθρώπινη έννοια της ελληνικής λέξεως «**πρέπει**»!

Επίλογος

Ήδη αποκάλυψα πολλά για την Ελληνο-Μακεδονική «Μηχανή που βγάζει χρήματα». Τα όλως ιδιαίτερα και σήμερα εφικτά τα υλοποιώ στην πράξη δια των Ελληνο-Μακεδονικών μου Επιχειρήσεων «**INTERΣΑΛΟΝΙΚΑ**», οι οποίες, με τα δικά τους πανάκριβα ιδιόκτητα μέσα και υποδομές (στόλος πτητικών μέσων, ασθενοφόρων και ειδικοποιημένων οχημάτων, ιδίως Ψηφιακά-Ηλεκτρονικά μέσα, αλλά και παραγωγή Ενέργειας, Διατροφής και Πόσιμων Νερών), κυρίως όμως με εξειδικευμένο και πολυάριθμο Επιστημονικό Ανθρώπινο Δυναμικό, πετυχαίνουν σταθερά όχι μόνον να αυτοδιασφαλίζονται στην Ελλάδα και από την Ελλάδα, **αλλά και να είναι ο πρώτος Ελληνικός Ασφαλιστικός Όμιλος** από την Θεσσαλονίκη της αυθεντικής Ελλάδας των αιώνων και των χιλιετιών δόξας και πολιτισμού της.

Εξ αυτών και δι' αυτών σήκωσε όπως **πρέπει** το κεφάλι σου Έλληνα και στήριξε-παίνευσε το όποιο και κάθε Σπίτι σου, με πρώτο αυτό που είναι και λέγεται Ελλάδα, υπό έμπρακτη αποστροφή των κάθε είδους «Μηχανών» των νεότερων Άρπαλων.

Άλλως είναι «απρεπές το μη **πρέπει**» και μη διαμαρτύρεσαι απρεπώς!